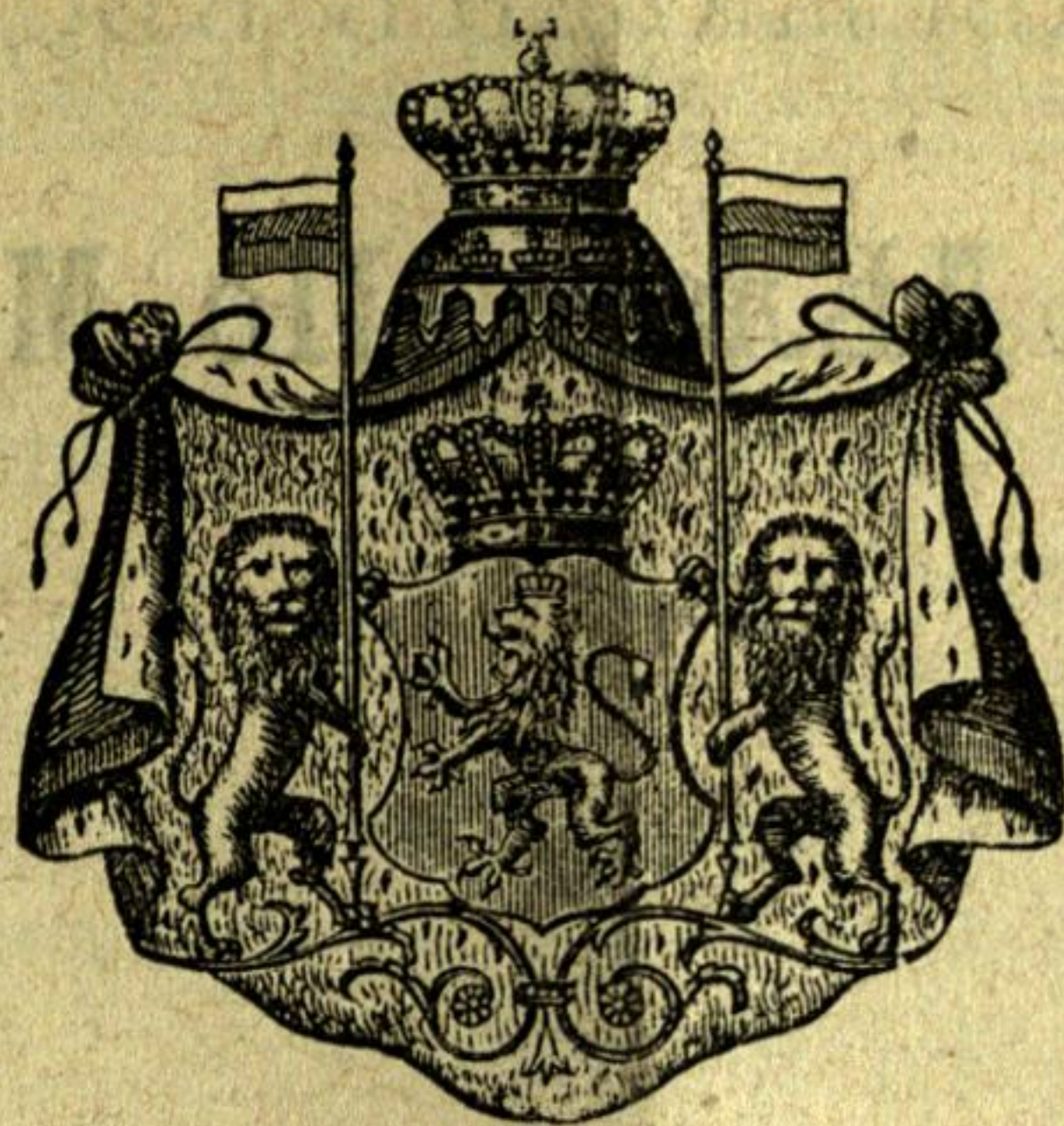

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 9 априлий 1883 год.

БРОЙ 39.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграмма.

Пера, 8 априлий 1883 година.

София, Министру предсѣдателю.

Вчера предъ пладнѣ Негово Височество посѣти представителитѣ на Великитѣ сили и посланника на Персия, подиръ пладнѣ приема както тѣхъ така и представителитѣ на всичкитѣ Европейски сили. Почеститѣ и отличията, които се отдаватъ на Негово Височество, отъ името и по заповѣдь на Негово Величество Султана и отъ правителството му сѣ пѣвнителни.

Тѣпчилещовъ.

По Министерский Сѣвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 245.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ Д-ра Георгия Вълковича за предсѣдатель на Държавния Сѣвѣтъ на мѣсто вакантно.

II. Да назначимъ Главний Секретаръ на Държавний Сѣвѣтъ, Юсифа Ковачева, за членъ при сѣщий сѣвѣтъ на мѣсто вакантно.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 1 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Предсѣдатель на Министерский Сѣвѣтъ
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Правосѣдието.

УКАЗЪ

№ 259.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,

Князь на България,

Споредъ доклада на Наштъ Управляющий Министерството на Правосѣдието отъ 4-й априлий 1883 година подъ №. 64,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Силата и дѣйствието на законътъ за устройството на сѣдилищата, одобренъ съ указъ отъ 5 февруарий 1883 година подъ №. 70 да се приостанови на неопредѣленно врѣме, до когато Юридическата коммисия свърши възло-

женната върху ѣ работа и до когато изработения отъ нея законопроектъ се разгѣда и одобри отъ Държавния Сѣвѣтъ.

II. Наштъ Управляющий Министерството на Право сѣдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4-й априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосѣдието,
Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 64.

Господарю!

Съ указъ отъ 17 мартъ 1883 година №. 192 Ваше Височество благоволихте да учредите една юридическа коммисия съ цѣль: 1) да приведе въ единство сѣществующитѣ въ Княжеството сѣдебни закони: 2) да ги измѣни и допълни възъ основание на придобитий отъ мѣстната сѣдебна практика опитъ, и съгласно съ началата на това законодателство, което най-много е послужило за основа на дѣйствующитѣ сега сѣдебни закони, и 3) да прегѣда допълни и измѣни дѣйствующий сега наказателенъ законъ, или да състави съвършенно новъ, съобразно съ началата на науката на углавното право, съ дѣйствующитѣ углавни закони и съобразно съ живота нравитѣ и обичаитѣ на нашия народъ. Мѣжду тѣмъ съ указътъ отъ 18 февруарий сѣщата година №. 97, Ваше Височество заповѣдахте, щото законътъ за устройството на сѣдилищата отъ 5 февруарий 1883 година да се въведе въ дѣйствието отъ 1 май тая год.

Като имамъ предъ видъ, че този законъ се намира въ много точки въ противорѣчие съ сѣществующитѣ сега процесуални и сѣдопроизводственни закони, че отъ врѣменното му въвеждане въ дѣйствие могатъ да произлѣзатъ много недоумѣния и бъркотии въ текущото дѣлопроизводство на сѣдебнитѣ учреждения при извършванието на Правосѣдието, че тоя законъ ще се има само предъ видъ отъ юридическата коммисия при изработванието на единъ общъ и пѣленъ законопроектъ за устройството на сѣдилищата и сѣдопроизводството, съгласно съ указа отъ 17 мартъ 1883 година №. 192, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующето мое предложение:

I. Да благоволите, и одобрите, щото законътъ за устройството на сѣдилищата, одобренъ съ указа отъ 5 февруарий 1883 год. подъ № 70 да се приостанови на неопредѣленно врѣме, докато юридическата коммисия свърши възложенната върху ней работа, и до когато изработения отъ нея законопроектъ се разгѣда и одобри отъ Държавния Сѣвѣтъ.

II. Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, имамъ честь най-покорно да ви моля да благоволите и подпишете приложенний тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София 4 апр. 1883 год.

Управляющий Министерството на Правосѣдието:
Теохаровъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 268.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 3-й априлий 1883 година подъ №. 1951.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. На бившия подсекретаръ при Софийското градоначалство, по причина че длъжността му се унищожава съгласно 30 чл. отъ закона за чиновниците, да се отпусне тримѣсеченото съдържание отъ 450 лева.

II. Тая сума да се вземе изъ суммитѣ за извънреднитѣ разноси на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за текущата 1883 Финансова год.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ София на 3 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 1951.

Господарю!

Съгласно указа на Ваше Височество подъ №. 561 въ штата на Софийското градоначалство бѣше предвидена длъжностъ на подсекретаръ съ 1800 лева годишно съдържание; но тъй като въ бюджета за текущата 1883 година тая длъжностъ е унищожена и длъжностното лице слѣдва да се уволни, то на основание чл. 30 отъ „закона за чиновниците“ слѣдва да получи тримѣсечно съдържание. Предъ видъ на това честь имамъ най покорно да моля Ваше Височество, да благоволи да разрѣшите щото на бившия подсекретаръ при Софийското градоначалство да се отпусне слѣдующето му тримѣсечно съдържание състояще отъ 450 лева, които да се взематъ изъ суммитѣ за извънреднитѣ разноси на повѣренното ми Министерство по бюджета на текущата 1883 година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложенъ тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 3 априлий 1883 год.

Приподписалъ: Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

П Р И К А З Ъ

№. 28.

И. д. Севлиевский окръженъ управителъ Петаръ Горбановъ се назначава за и. д. Руссенский окръженъ управителъ на мѣсто вакантно.

София, 4 априлий 1883 год.

Подписалъ: Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ приказъ подъ №. 29 отъ 4 априлий т. г. старшитѣ подначалници на административно-полицейското и стопанското отдѣления въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Тома Васильовъ и Стефанъ Теневъ се назначаватъ приврѣменно за и. д. началници на сѣщитѣ отдѣления съ право да получаватъ заплата на началници отъ 1-й текущия априлий.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 267.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющия Министрството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията представено Намъ съ доклада му отъ 28 мартъ подъ №. 798 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ:

а) „Закона за направата, поправката и поддържката на Държавнитѣ пѣтища.“

б) „Закона за направата, поправката и поддържката на окръжнитѣ пѣтища.“

в) „Правилника за службата на кантониеритѣ.“ тъй както ги е приелъ Държавний Съвѣтъ.

II. Нашътъ Управляющия Министрството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 3 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющия Министрството на Общитѣ Сгради
Земледѣлието и Търговията,

Князь М. Хилковъ.

ЗАКОНЪ

за

НАПРАВАТА, ПОПРАВКАТА И ПОДДЪРЖКАТА
на държавнитѣ пѣтища.

ГЛАВА I.

За направата на пѣтищата.

1. Държавнитѣ пѣтища се правятъ и поддържатъ за напрѣдъ исклучително съ изживението и грижата на Държавата, освѣнъ ония части отъ тѣхъ, които лѣжатъ въ чертитѣ на градоветѣ. Тия части се правятъ и поддържатъ отъ градскитѣ общински управления, а тѣхнитѣ граници се опредѣлятъ отъ Министерството на Общитѣ Сгради.

Въ случай на нужда населението се задължава да доставя на Държавата извѣстно количество работници и кола, срѣщу опредѣлено възнаграждение. Тия работници и кола се доставятъ отъ постоянната окръжна коммисия на надлѣжния окръгъ, а възнаграждението за тѣхъ се опредѣля всѣка година отъ окръжния управителъ съвѣтъ съ съгласието на управлението на общитѣ сгради.

2. Държавенъ пѣтъ се обявява за такъвъ само съ силата на законъ.

3. Прокарването на Държавнитѣ пѣтища трѣбва да отговаря:

а) на естеството и важността на движението по тѣхъ; и
б) на нуждитѣ на мѣстото и на интереситѣ на страната.

4. Пѣтътъ трѣбва да се прокарва по такъва мѣстность която не е изложена на наводнения; въ противенъ случай се зиматъ прѣдпазителни мѣрки противъ наводненията.

5. Пѣтищата не трѣбва да се правятъ хоризонтално, защото иначе водата не може да се истича добръ и окопитѣ, ще трѣбва да се правятъ съ различна дълбочина, за да иматъ нуждното наклонение за истичане на водата.

6. Пѣтътъ може да бѣде хоризонталенъ само въ насипитѣ (remblais) или когато той върви наравно съ земята, а никога въ дълбоки прокопи (deblais).

7. Тъй като прокопитъ сж винжги влажни, то трѣбва да имъ се дава едно легко наклонение, за да могатъ да истичатъ свободно водитѣ.

8. Прокопитъ не може да има двѣ наклонения едно срѣщу друго (*penle et contre penle*); въ такъвъ случай той ще образува трапъ, отъ който мжчно ще истичатъ водитѣ прѣзъ окопа.

9. Когато ново шоссе има да се кръстосва съ нѣкое отъ сжществуващитѣ шоссета, то трѣбва да стане наравно съ височината на послѣдното.

10. Шосето, което прѣсича желѣзница, трѣбва да минува на височината, на която сж положени релситѣ, или да се прѣкара отъ долъ или отъ горъ чрѣзъ пжтоводи (*viaducs*).

11. Въ точката, гдѣто едно държавно шоссе прѣсича другъ държавенъ, окръженъ или мѣждуселски пжтъ, трѣбва да се построи водостокъ (*dallot*) за истичанъето на водитѣ.

12. Шосето, безъ да се отдалечава много отъ естественото си направление, трѣбва да се прѣкарва по възможность прѣзъ мѣста, неприднмѣжащи на частни лица за да могатъ да се откриватъ покрай него отъпкани пжтища (*chemins de traverse*) за движение въ сухо врѣме и за запазванъето му.

13. Шосето трѣбва да се прокарва прѣдпочтително прѣзъ такива мѣста, които сж изложени на слънчевото дѣйствиe и на вѣтъръ.

14. При прокарванъето шосето трѣбва да се зима прѣзъ видъ необходимостта да има равновѣсие мѣжду прокопитѣ и насипитѣ.

Профиль на длъжъ.

15. Кривинитѣ (*les courbes*) на шосето не могатъ да иматъ радиусъ по-малкъ отъ 30 метра. Кривини съ малки радиуси и съ стръмни наклонения трѣбва да се избѣгнуватъ и не бива да се прокарватъ двѣ една до друга противоположни кривини (*courbes et contre courbes*), съ масъкъ радиусъ, ако тѣ сж раздѣлени съ права линия по-малко отъ 20 метра длъжина.

16. Стръмнината (*déclivité*) на държавнитѣ пжтища не трѣбва да надминава 0.03 м. Отъ това правило може да се отстѣпи само въ планинитѣ мѣста. Колкото повече е голѣмо движението по пжтя, толкозъ по-вече стръмнината трѣбва да се намалява, и толкозъ по-вече може да се разнесатъ сумми за да се постигне тѣзи цѣль.

17. На новъ пжтъ трѣбва да се избѣгва стръмнина исклучителна или поголѣма отъ другитѣ, понеже въ такъвъ случай впрѣгнатиятъ допитъкъ трѣбва да се удвоява. Такъва стръмнина може да се допусне само когато не може да се избѣгне, нъ съ условие да бжде тя кратка, за да може добитъка да искарева колата лесно, ако и съ усилие.

Напреченъ профиль.

18. Ширината на шосето не може да се избира своеволно; тя бива съразмѣрна съ движението и за това не може да се опредѣли безусловно. Обаче държавно шоссе трѣбва да има:

а) за 2 кола; 5 м. шоссе съ два банкета или тротопара по 0.75 всѣкога; = 6.50 —

б) за 3 кола; 7. м. шоссе съ 1.50 до 2. = 10 до 11 м.

в) за 4 „ 9.50 м. „ „ 4. = 17.50 —

г) за 6 „ 14. м. „ „ 4. = 22 —

Това зависи отъ обстоятелствата. Въ планинитѣ и онѣзи мѣста, които изискватъ много разноси, трѣбва да се правятъ шоссета отъ първата категория (6.50 м.) на равнитѣ мѣста отъ втората (10 до 11 м.); въ околността на село и градецъ (поне на единъ километръ отъ двѣтѣ страни на границитѣ) отъ третата (17 м. 50); и най-сетнѣ въ околността на градъ отъ четвъртата категория (22 м.)

19. Профильтъ на шосето трѣбва да е малко или много корубестъ. Корубостта на шосето е отношението мѣжду стрѣлата и отворътъ на кривината, която образува напрѣчния профиль.

Въобще корубостта на шосето е $\frac{1}{50}$. — Ако обаче шосето се намира въ добри условия и се поддържа добръ корубостта му може да се намали на $\frac{1}{70}$.

20. Когато земята е твърда, най-напрѣдъ трѣбва да се приготви влагалището на каменната частъ, което трѣбва да е хоризонтално; подиръ това трѣбва да се насипи единъ слой пѣськъ отъ 0.10 м., ако има на близу пѣськъ, да се набие добръ, а подиръ пѣська единъ слой камъни отъ 0.20 м. дебелина по осьта на пжтя. Когато пжтьтъ има 7 м. широчина, а 2% наклонение, дебелината на камъния слой трѣбва да е 0.13 м. по крайщата му.

Ако нѣма пѣськъ дебелината на баласта трѣбва да е 0.25 м. по осьта и 0.18 м. по крайщата на пжтя.

21. Ако мѣстото е влажно и нездраво, основата на шосето трѣбва да се тури по методата на Телфора, т. е. да се изравни дъното на шосето и послѣ да се постели съ единъ слой камъни, които да лѣжятъ на най-широката си страна. Височината на тѣзи камъни трѣбва да е 0.20 м. по осьта и 0.10 м. по крайщата на шосето. Праздинитѣ на този видъ калдаръмъ се засипватъ съ дребни камъчета, които се набиватъ съ чукъ за да се закрѣпятъ. Подиръ това трѣбва да се насипи новъ слой трошени камъни отъ 0.15 м.

22. Насипанитѣ камъни трѣбва да се набиятъ на слоеве отъ 0.05 м. и за двѣтѣ методи; подиръ това трѣбва да се насипи единъ слой пѣськъ, да се полѣе съ вода и послѣ да се прѣкара валяка. Това съставлява едно условие неизбѣжно.

23. Пжтищата, които минуватъ по колитѣ на планина (*coteau*), биватъ отъ части на прокопъ, отъ части на насипъ.

Откосътъ (*talus*) на прокопитѣ зависи отъ свойството на мѣстността: той бива толкозъ по-вече отвѣсенъ, колкото е по-плътна (*compacte*) канарата.

На обикновенно добро мѣсто откосътъ може да има 45°; въ глинясти мѣста, той се прави по-полегатъ, а въ нѣкои случаи трѣбва да прибѣгнуваме къмъ искусствени срѣдства за закрѣпяванъето му.

24. Когато пжтьтъ е наведенъ и кривъ, придава му се напрѣчно наклонение къмъ планината, за да се уравновѣси дѣйствието на центробѣжната сила.

25. Шосетата, които минуватъ прѣзъ планинисти мѣста, се навеждатъ къмъ планината (*épaulement*) даже когато тѣхното наклонение несѣстои въ кривини. Това срѣдство може да се употрѣби и когато два пжтя, които се срѣщатъ, прѣдставятъ не равни наклонения.

26. Когато пжтьтъ е прѣкаранъ по политѣ на стръмна планина (*flanc de coteau*), вмѣсто откоси, които бихж имали голѣми размѣри, по-икономично е да се правятъ подпорни стѣни.

27. Въ прокопитѣ шосето трѣбва да има окопи отъ двѣтѣ си страни, за да истичатъ водитѣ. Дълбочината на окопитѣ трѣбва да е 0.50 м. и се смѣта отъ брѣга на банкета, а ширината имъ 0.50 м. на дъното на окопа.

Наклонението на откоситѣ зависи отъ естеството на мѣстото.

28. Когато пжтьтъ минува по политѣ на планина, отъ къмъ възвисената страна на планината трѣбва да се направи само единъ окопъ, а подъ самото шоссе трѣбва да се направятъ водостоцитѣ по възможность по близу единъ до другъ за истичанъето на водитѣ. Устието на тѣзи водостоци трѣбва да се продължава въ видъ на корито, което се постила съ калдаръмъ наравно съ откоса.

29. Тамъ, гдѣто води и рѣки прѣсичатъ шосето, ще се построятъ водостоци, мостчета или мостове, ширината на които ще бжде равна съ ширината на шосето. Отъ това правило може да се отстѣпи само за скжпитѣ художественни градежи (*ouvrages d'art*), които може да се правятъ и потѣсни. Мостоветѣ, които иматъ отворъ по-вече отъ 4 м. трѣбва да сж снабдени съ столори (прѣгради).

30. Когато нѣкои каналъ или нѣкоя вода, които служатъ за частни интереси, прѣсичатъ шосето, мостътъ, вързъ тѣхъ трѣбва да се прави и поддържа отъ интересующитѣ се лица споредъ плановѣтѣ и показанията, които ще се дажатъ отъ инженера на мостоветѣ и шоссетата.

Ако интересующитѣ се лица не направятъ или не поправятъ постройката въ срокъ отъ два мѣсеца, отъ като

имъ се съобщило това, правителството извършва потребното за тяхна смѣтка. Тѣ сж длѣжни да му заплатѣтъ разноснитѣ срѣщу оправдателни документи, безъ да иматъ право на въззивъ.

Така сжщо и крайпѣтнитѣ притежателѣ, както и съдържателитѣ на гостинницитѣ, фермеритѣ (чиѣликчиитѣ) и скотоводцитѣ край шосето сж длѣжни да правятъ мостчета отъ 6 м. широки на окопитѣ на шосето. Размѣритѣ на тѣзи мостчета трѣбва да съотвѣтствуватъ съ размѣритѣ на профила на окопитѣ.

31. Дѣто полскій пѣтъ прѣсича шосето, тамъ банкетитѣ на послѣднѣто трѣбва да се насипятъ или постѣлѣтъ съ камъни и да се направи водостокъ, ако има окопи.

32. Километрическитѣ стѣлпове се забиватъ на 0.50 м. на дѣсно отъ брѣга на шосето, като се отива отъ Столицата къмъ границата.

33. Километрическото измѣрване на шосетата захваща отъ Столицата и начева отъ источния стѣлбъ на голѣмитѣ вратата на Княжеския Дворецъ.

34. Отъ двѣтѣ страни на шосетата ще се насаждѣтъ по единъ редъ дървета на 0.50 м. отъ края на вѣтрѣшния брѣгъ на окопитѣ.

По сжществуящитѣ и новитѣ шосета, които влизатъ въ първата категория на чл. 18, дърветата ще се насаждѣтъ на единъ метръ отъ вѣнкашния край на окопитѣ.

Разстоянието на дърветата се опредѣля по 6 м. едно отъ друго. Прѣдпочтителни сж слѣдующитѣ видове дървета: липа, кестенъ, тополя, букъ, джбъ, акация, (салкжмъ), върба, евкалиптосъ, круша, ябълка, слива, орѣхъ и проч.

35. Въ случай, че шосето минува край политѣ на планина, дърветата ще се насаждѣтъ на 0.50 м. отъ края на откоса на насипитѣ.

36. Общинитѣ и частнитѣ лица, които иматъ земи по край шосето, задѣлжени сж да насаждѣтъ и поддържатъ дърветата въ прѣдѣлитѣ на имуществата си, като се съобразяватъ съ 34 и 35 чл.

37. Правителствения инженеръ съ окръжния управителъ ще опредѣлѣтъ, споредъ естеството на мѣстото видѣтъ на дърветата, които ще се насаждѣтъ на извѣстни части отъ шосетата.

Окрѣжний управителъ призовава притежателитѣ да насаждѣтъ дървета на имуществата си край шосето.

38. Насаденитѣ дървета оставатъ собственостъ на лицата, които сж ги насадили.

Тѣ се ползватъ отъ тѣхъ безъ обаче да могатъ да ги кастрѣтъ, отсичатъ или искореняватъ безъ позволение отъ администрацията.

Това позволение може да се даде само, когато го изисква съхранението на пѣтя.

39. Крайпѣтнитѣ притежателѣ не може да садѣтъ на земитѣ си дървета, на расстояние по-малко отъ четире метра отъ вѣнкашния край на окопитѣ.

40. Ако крайпѣтнитѣ притежателѣ не изпълнятъ постановленията на 38 чл. въ срокъ отъ двѣ години отъ деньтъ, въ който правителството е отредило да се насаждѣтъ дървета по пѣтътъ, правителството насажда дърветата за тѣхна смѣтка. Насаденитѣ дървета ще останѣтъ тѣхна собственостъ съгласно съ 38 чл.

41. Всѣко изсѣхнало или отсѣчено дърво се замѣстя съ друго отъ притежателя; а разноснитѣ се плащатъ отъ виновникѣтъ, ако се той намѣри.

42. Всѣкитѣ дървета, които сж насадени прѣди обнародванието настоящия законъ по държавнитѣ пѣтища на мѣсто, принадлежаще на шосето, оставатъ собственостъ на Държавата.

43. За да се направи или поправи пѣтъ, трѣбва да се приготвятъ прѣдварително:

- 1) планѣтъ на мѣстото;
- 2) профилѣтъ на длѣжъ;
- 3) напрѣчнитѣ профили;
- 4) списѣкътъ на земенната работа (tableau de terrassement);
- 5) проектитѣ на художественитѣ градежи (ouvrages d'art);
- 6) планѣтъ на отчуждаемитѣ земи (plan terrier);
- 7) поемнитѣ условия и
- 8) оцѣнителний девисъ.

ГЛАВА II.

За поправката на пѣтищата.

44. За да се поправѣтъ изново шосетата, които сж съвсѣмъ развалени, трѣбва:

а) вехтиятъ материалъ да се извади, очисти отъ калѣта и да се прѣсѣе;

б) да се прибави на помѣнжтия материалъ нужното количество новъ за допълнение;

в) дѣното на влагалището да се уравни и профилира; Приготвения материалъ, да се насипи и профилира.

д) слѣдъ като се насипи камѣнния материалъ да се прѣкара връхъ него валяка нѣколко пѣти, послѣ да се насипи пѣсѣкъ, да се полѣе съ вода и пакъ да се прѣкара валяка, догдѣто шосето стане до такѣвъ степенъ твърдо щото килелетата на натоварени кола да не оставятъ никаква дѣря; и

е) поправянѣто на шосетата трѣбва да става есенъ сир. когато дѣждоветѣ се появяѣтъ по често.

ГЛАВА III.

За поддържката на пѣтищата.

45. Поддържанието шосетата въ добросостояние става по начина показанъ въ правилника за службата на кантониеритѣ и се извършва отъ самитѣ кантониери, а въ случай на нужда, и отъ наемни работници.

ГЛАВА IV.

Общо распорѣждане.

46. Вслѣдствие на исключителни и непрѣдвидени трудности, Министерството на Общитѣ Сгради, съ цѣлъ на икономия, на основание на мотивиранъ докладъ отъ управлението по строителния отдѣлъ, може да отстѣпи отъ постановленията на настоящия законъ относително направлението, наклонението, широчината и дебелината на Държавнитѣ шосета.

ЗАКОНЪ

за

НАПРАВАТА, ПОПРАВКАТА И ПОДДЪРЖКАТА

на окръжнитѣ пѣтища.

ГЛАВА I.

За направата на пѣтищата.

1. Окрѣжнитѣ пѣтища се правятъ и поддържатъ:

а) съ изживението на самитѣ окръжи;

б) съ пѣтна повинностъ, и

в) съ помощи, дадени отъ правителството въ случай на крайна и доказана нужда.

Частитѣ отъ окръжнитѣ пѣтища, които лѣжатъ въ чертитѣ на градовцетѣ и селата, се правятъ и поддържатъ отъ общинитѣ на послѣднитѣ и размѣра имъ се опредѣля отъ окръжната постоянна коммисия.

Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията ще изработи единъ законъ, на основание на който всѣки окръженъ съвѣтъ ще опредѣля пѣтната повинностъ въ окръжието.

2. Пѣтъ се обявява за окръженъ или се изважда отъ класса на окръжнитѣ пѣтища, само съ рѣшение на окръжния управителенъ съвѣтъ, утвѣрдено отъ Министерството на Общитѣ Сгради.

3. Прокарванѣто на окръжнитѣ пѣтища трѣбва да отговаря:

а) на естеството и важността на движението по тѣхъ, и

б) на нуждитѣ на мѣстото и на интереситѣ на окръжието.

4. Пѣтътъ трѣбва да се пракара по такава мѣстностъ, която не е изложена на наводнения; въ противенъ случай се зематъ предпазителни мѣрки противъ наводненията.

5. Пѣтищата не трѣбва да се правятъ хоризонтално, защото иначе водата не може да се истича добрѣ и око-

питѣ ще трѣбва да се правятъ съ различна дълбочина за да иматъ нужното ъклонение за истичанье на водата.

6. Пѣтя може да бѣде хоризонталенъ само въ насипитѣ (remblais) или когато той върви на равно съ земята, а никога въ дълбоки прокопи (debblais).

7. Тѣй като прокопитѣ сѣ винаги влажни, то трѣбва да имъ се дава едно легко ъклонение, за да могатъ да истичатъ свободно водитѣ.

8. Прокопѣтъ не може да има двѣ ъклонения едно срѣщу друго (pente et contre pente); въ такѣвъ случай той ще образува трапъ, отъ който мѣчно ще истичатъ водитѣ чрезъ окопа.

9. Когато ново шосе има да се кръстосва съ нѣкое отъ сѣществующитѣ шосета, то трѣбва да стане наравно съ височината на послѣдното.

10. Шосето, което пресича желѣзница трѣбва да минува на височината на която сѣ положени релситѣ, или да се прекара отдолѣ или отгорѣ чрезъ пѣтеводи (viaducs).

11. Въ точката, гдѣто едно държавно шосе пресича другъ държавенъ, окръженъ или междуселски пѣтъ, трѣбва да се построи водостокъ (dallot) за истичанието на водитѣ.

12. Шосето, безъ да се отдалечава много отъ естественното си направление, трѣбва да се прекара по възможность презъ мѣста не принадлежащи на часни лица, за да могатъ да се откриватъ покрай него отжпкани пѣтища (cheminse de traverse) за движение въ сухо врѣме и за запазването му.

13. Шосето трѣбва да се прокарва предпочтително презъ такива мѣста, които сѣ изложени на слънчевото дѣйствие и на вѣтъръ.

14. При прокарването шосето трѣбва да се зема предъ видъ необходимостта да има равновѣсие между прокопитѣ и насипитѣ.

Напреченъ профилъ.

15. Кривинитѣ (les courbes) на шосето не могатъ да иматъ радиусъ по-малкъ отъ 30 метра. Кривини, съ малки радиуси и съ стрѣмни ъклонения трѣбва да се избѣгнватъ; и не бива да се прокарватъ двѣ една до друга противоположни кривини (courbes et contre courbes) съ малкъ радиусъ, ако тѣ сѣ раздѣлени съ права линия, по-малка отъ 20 метра дължина.

16. Окръжнитѣ шосета могатъ да иматъ като срѣднѣо ъклонение 0^м.04.

17. На новъ пѣтъ трѣбва да се избѣгва, стрѣмнина исклучителна или по-голѣма отъ другитѣ, понеже въ такѣвъ случай впрегнатия добитѣкъ трѣбва да се удвоява. Такава стрѣмнина може да се допусне само когато не може да се избѣгне, но съ условие да бѣде тя кратка, за да може добитѣкътъ да искарва колата лесно, ако и съ усилие.

Профилъ на ширѣ.

18. Въ мѣчнитѣ и планинитѣ мѣста окръжното шосе може да има 5 метра каменна частъ и по 0^м.50 банкети отъ всѣка страна, а въ долина 6 метра каменна частъ и по 1^м.50 банкети. Въ околността на градоветѣ каменната частъ на шосето може да се увеличи до 7 метра, а банкетитѣ му до 4 метра отъ всѣка страна.

19. Профилѣтъ на шосето трѣбва да е малко или много корубестъ. Корубестѣта на шосето е отношението между стрѣлата и отворѣтъ на кривината, която образува напречния профилъ.

Въобще корубестѣта на шосето е $\frac{1}{50}$.

Ако обаче шосето се намира въ добри условия и се поддържа добръ, корубестѣта му може да се намали на $\frac{1}{70}$.

20. Когато земята е твърда най-напрѣдъ трѣбва да се приготви влагилицето на каменната частъ, което трѣбва да е хоризонтално. Подиръ това трѣбва да се насипи единъ слой пѣсъкъ отъ 0^м.10, ако има на близо, да се набие добръ, а подиръ пѣсъка единъ слой камъни отъ 0^м.20 дебелина по осѣта на пѣтя. Когато пѣтътъ има 6 м. широчина, а 2% ъклонение, дебелината на каменния слой трѣбва да е 0^м.14 по краищата му. Ако нѣма пѣсъкъ, дебелината на баласта трѣбва да е 0^м.20 по осѣта и 0^м.13 по краищата на пѣтя.

21. Ако мѣстото е влажно и нездраво, основата на шосето трѣбва да се тури по методата на Телфора, т. е. да се изравни дѣното на шосето и послѣ до се постели съ единъ слой камъни, които да лѣжатъ на най-широката си страна. Височината на тѣзи камъни трѣбва да е 0^м.20 по осѣта и 0^м.10 по краищата на шосето. Праздинитѣ на този видъ калдѣрѣмъ се засипватъ съ дребни камъчета, които се набиватъ съ чукъ, за да се закрѣпятъ. Подиръ това трѣбва да се насипи новъ слой трошени камъни отъ 0^м.10.

22. Насипанитѣ камъни трѣбва да се набиятъ на слоеве отъ 0^м.05 и за двѣтѣ методи; подиръ това трѣбва да се насипи единъ слой пѣсъкъ, да се полѣе съ вода и послѣ да се прекара валяка. Това сѣставлява едно условие неизбѣжно.

23. Пѣтищата, които минуватъ по политѣ на планина (talus) биватъ отъ частъ на прокопъ отъ части на насипъ.

Откосѣтъ (talus) на прокопитѣ зависи отъ свойството на мѣстността; той бива толкозъ повече отвѣсенъ, колкото е по-плѣтна (compacte) канарата.

На обикновенно добро мѣсто откосѣтъ може да има 45°; въ глинясти мѣста той се прави по-полегатъ, а въ нѣкои случаи трѣбва да се прибѣгнува къмъ искусствени срѣдства за закрѣпването му.

24. Когато пѣтътъ е наведенъ и кривъ, придава му се напрѣчно ъклонение къмъ планината, за да се уравни всѣ дѣйствието на центробѣжната сила.

25. Шосетата, които минуватъ презъ планинисти мѣста, се навеждатъ къмъ планината (épaulement) даже когато тѣхното ъклонение не сѣстои въ кривини.

Това срѣдство може да се употреби и когато два пѣте, които се срѣщатъ, представятъ равни ъклонения.

26. Когато пѣтя е прокаранъ по политѣ на стрѣмна планина (flanc de coteau) вмѣсто откоси, които биха имали голѣми размѣри по икономично е да се правятъ подпорни стѣни.

27. Въ прокопитѣ шосето трѣбва да има окопи отъ двѣтѣ си страни, за да истичатъ водитѣ. Дълбочината на окопитѣ трѣбва да е 0^м.50 и се смѣта отъ брѣга на банкета, а ширината имъ — 0^м.50 на дѣното на окопа.

ъклонението на откоситѣ зависи отъ естеството на мѣстото.

28. Когато пѣтътъ минува по политѣ на планина, отъ къмъ възвисената страна на планината трѣбва да се направи само единъ окопъ, а подъ самото шосе трѣбва да се направятъ водостоци по възможность по близо единъ до другъ за истичаньето на водитѣ. Устието на тия водостоци трѣбва да се продължава въ видъ на корито, което се постила съ калдѣрѣмъ на равно съ откоса.

29. Тамъ гдѣто води и рѣки пресичатъ шосето ще се построятъ водостоци, мостчета или мостове, ширината на които ще бѣде равна съ ширината на шосето. Отъ това правило може да се отстѣпи само за скѣпитѣ художественни градежи (ouvrages d'art), които може да се правятъ и по-тѣсни.

Мостоветѣ, които иматъ отворъ повече отъ 4 м. трѣбва да сѣ снабдени съ стобори (прегради).

30. Когато нѣкой каналъ или нѣкоя вода, които служатъ за частни интереси, пресичатъ окръжното шосе, мостѣтъ връзъ тѣхъ трѣбва да се прави и поддържа отъ интересующитѣ се лица, споредъ плановетѣ и показанията, които ще се даждъ отъ инженера на мостоветѣ и шосетата.

Ако интересующитѣ се лица не направятъ или не поправятъ постройката въ срокъ отъ два мѣсеца, отъ като имъ се е съобщило това, окръжието извършва потрѣбното за тѣхна смѣтка. Тѣ сѣ длѣжни да му заплатятъ разносѣнитѣ срѣщу оправдателни документи безъ да иматъ право на въззивъ.

Така сѣщо и крайпѣтнитѣ притѣжатели, както и сѣдържателитѣ на гостинницитѣ, фермиеритѣ (чишликчиитѣ) и скотоводцитѣ край шосето сѣ длѣжни да правятъ мостчета отъ 6 м. широки въ окопитѣ на шосето.

Размѣритѣ на тѣзи мостчета трѣбва да сѣотвѣтствуватъ съ размѣритѣ на профила на окопитѣ.

31. Дѣто полскій пѣтъ пресича шосето тамъ банкетитѣ на послѣднѣето трѣбва да се насипятъ или постелятъ съ камъни и да се направи водостокъ, ако има окопи.

32. Километрическитѣ стѣлпове се забиватъ на 0^м 50 на дѣсно отъ брѣга на шосето, като се отива отъ окръжния градъ къмъ границата.

33. Километрическото измѣрване на окръжнитѣ шосета захваща отъ окръжния градъ и начева отъ една опредѣлена точка въ окръжния градъ.

34. Отъ двѣтѣ страни на шосетата ще се насаждатъ по единъ редъ дървета на 0^м 50 отъ края на вътрѣшния брѣгъ на окопитѣ.

По сѣществующитѣ и новитѣ окръжни шосета, които влизатъ въ пѣрвата категория на чл. 18. дърветата ще се насаждатъ на единъ метръ отъ вънкашния край на окопитѣ.

Разстоянието на дърветата се опредѣля по 6^м 00 едно отъ друго.

Предпочтителни сѣ слѣдующитѣ видове дървета: липа, кестанъ, топола, букъ, дѣбъ, акация (салкъмъ), върба, евкалиптъ, круша, ябълка, слива, орѣхъ и пр.

35. Въ случай, че шосето минува край политѣ на планина, дърветата ще се насждатъ на 0^м 50 отъ края на откоса на насипитѣ.

36. Общинитѣ и частнитѣ лица, които иматъ земи по край шосето, задължени сѣ да насаждатъ и поддържатъ дърветата въ предѣлитѣ на имуществата си, ката се съобразяватъ съ 34 и 35 чл.

37. Окръжния управителъ и окръжната постоянна комисия опредѣлятъ споредъ естеството на мѣстото видѣтъ на дърветата, които ще се насждатъ на извѣстни части отъ шосетата.

Окръжния управителъ призовава притѣжателитѣ да насаждатъ дървета на имуществата си край шосето.

38. Насаденитѣ дървета оставатъ собственостъ на лицата, които сѣ ги насадили.

Тѣ се ползоватъ отъ тѣхъ безъ обаче да могатъ да ги кастрятъ, отсичатъ или искореняватъ безъ позволение отъ администрацията.

Това позволение може да се даде само когато го иска съхранението на пѣтя.

39. Крайпѣтнитѣ притѣжатели не може да сядятъ на земитѣ си дървета на разстояние по-малко отъ четири метра отъ вънкашния край на окопитѣ.

40. Ако крайпѣтнитѣ притѣжатели не изпълнятъ постановленията на 38 чл. въ срокъ отъ двѣ години отъ деня, въ който окръжната постоянна комисия е опредѣлила да се насждатъ дървета по пѣтя, комисия насажда дървета за тѣхна смѣтка. Насаденитѣ дървета ще останатъ тѣхна собственостъ, съгласно 38 чл.

41. Всѣко изсѣхнало и отсѣчено дърво се замѣстя съ друго отъ притѣжателитѣ, а разноскаитѣ се плащатъ отъ виновникѣтъ, ако се той намѣри.

42. Всичкитѣ дървета, които сѣ насадени преди обнародванието на настоящия законъ по окръжнитѣ пѣтища на мѣсто, принадлежаще на шосето, оставатъ собственостъ на окръжията.

43. За да се направи или поправи пѣтъ, трѣбва да се приготвятъ предварително:

- 1) планѣтъ на мѣстото;
- 2) профилѣтъ на длѣжъ;
- 3) напрѣчнитѣ профили;
- 4) списѣка на земната работа (tableau de terrassement);
- 5) проектитѣ на художественнитѣ градежи (ouvrages d'art);
- 6) плана на отчуждаемитѣ земи (plan terrier);
- 7) поемнитѣ условия, и
- 8) оцѣнителний девизъ.

ГЛАВА II.

За поправката на пѣтищата.

44. За да се поправятъ изново окръжнитѣ шосета, които сѣ съвсѣмъ развалени, трѣбва:

а) вѣтхия материалъ да се извади, очисти отъ калѣта и да се пресѣе;

б) да се прибави на помѣнѣтия материалъ нужното количество новъ за допълнение;

в) длѣното на влагалището да се уравни и профилира;

г) приготвений материалъ да се насипи и профилира;

д) слѣдъ като се насипи каменния материалъ, да се прекара върхъ него валяка нѣколко пѣтя, послѣ да се насипи пѣсѣкъ, да се полѣе съ вода и пакъ да се прекара съ валяка, до гдѣто шосето стане до такава степенъ твърдо, щото колелетата на натоварени кола да не оставятъ никаква диря, и

е) преправянието на шосетата, трѣбва да става есенъ, сир. когато дѣждоветѣ се появятъ на често.

ГЛАВА III.

За поддържката на пѣтищата,

45. Поддържанieto окръжнитѣ шосета въ добро състояние става отъ населението на окръжието съ пѣтна повинностъ, а дѣто е възможно и съ окръжни кантониери.

ГЛАВА IV.

Общо распорѣждане.

46. Вслѣдствие на исключителни и непредвидени трудности, окръжния сѣвѣтъ съ одобрението на Министерството на Общитѣ Сгради, съ цѣль на икономия може да отстъпи отъ постановленията на настоящия законъ относително направлението, наклонението, широчината и дебелината на окръжнитѣ пѣтища.

ПРАВИЛНИКЪ

за

СЛУЖБАТА НА КАНТОНИЕРИТѢ.

1. Длѣжността на кантонiera е ежедневно поправяние отъ шосето една опредѣлена частъ, която носи името „кантонъ“.

Кантониеритѣ сѣ подчинени въ всичко, което се касае до службата имъ, на инженеритѣ, кондукторитѣ, пикиритѣ и на другитѣ чиновници отъ управлението на мостовѣтъ и шосетата.

2. За да може нѣкой да се назначи за кантониеръ, трѣбва:

- 1) да е изпълнилъ закона за военната повинностъ и да нѣма повече отъ 45 години;
- 2) да не е недѣлавъ за да може да изпълнява повседневнитѣ си длѣжности;
- 3) да е работилъ по направата или поправката на пѣтищата;
- 4) да има свидѣтелство за добро повѣдение отъ общината, въ която живѣе.

Грамотнитѣ кандидати се предпочитатъ.

Главни кантониери.

3. За сега и до когато се приготвятъ кантониери, главнитѣ кантониери ще иматъ подъ свой надзоръ десетъ кантона, които образуватъ една бригада. Тѣ могатъ да се употрѣбляватъ приврѣменно и като надзиратели на нѣкоя подвижна работилница, която е близо до сѣдалището имъ.

Главнитѣ кантониери трѣбва да сѣ непрѣмѣнно грамотни.

Главнитѣ кантониери придружаватъ кондукторитѣ и второстепеннитѣ чиновници, когато тѣзи послѣднитѣ обикалятъ шосето.

Тѣ зематъ подъ бѣлѣжка заповѣдитѣ, които кондукторитѣ и другитѣ второстепенни чиновници отъ бригадата даватъ на кантониеритѣ, и внимаватъ за изпълнението имъ. За това тѣ ще обикалятъ повѣрениия имъ пѣтъ поне веднѣжъ въ седмицата, като измѣняватъ днитѣ и часоветѣ на обикалянията си, за да се увѣряватъ дали кантониеритѣ се намиратъ постоянно на постовѣтъ си.

Когато кантониеритѣ добиятъ извѣстна опитностъ, на онѣзи отъ тѣхъ, които покажатъ по-голѣма ревностъ и които се отличатъ съ добро повѣдение и разумностъ, ще

се опредѣли за работа единъ участъкъ по малъкъ отъ участъцитѣ на другитѣ кантониери и ще иматъ подъ надзора си само по три кантона, за да иматъ достатъчно време за изпълняване и двѣтѣ си длъжности като работници и надзиратели.

Кантониеритѣ носятъ на гръдитѣ си отличителна плоча съ слѣдующий надписъ:

Мостове и шоссета

М.

Кантониеръ.

Освѣнъ това тѣ иматъ единъ знакъ съ прапорче (guidon). Този знакъ е една жъртъ (жалонъ) отъ 2 метра дължина, подраздѣлена на десиметри, обкована отъ долу съ желѣзо, а горѣ снабдена съ една желѣзна плоча отъ 0. м. 24 широка и 0. м. 15 висока. На двѣтѣ лица на плочата е написанъ номерътъ на кантона съ цифри отъ 0. м. 08 величина.

Този знакъ се забива най-малко 100 метра на далечъ отъ мѣстото гдѣто се работи.

Главнитѣ кантониери носятъ на лѣвата си ржка плоча (blassard) съ слѣдующий изрѣзанъ надписъ:

Мостове и шоссета

Секция

Главенъ кантониеръ.

5. Работата на кантониеритѣ състои въ повседневното поддържане шоссето, така щото пѣтятъ да бѣде сухъ, чистъ, равенъ безъ опасностъ въ време на ледъ и да представя удовлетворителенъ изглѣдъ всекога.

По заповѣдитѣ и наставленията, които получаватъ, кантониеритѣ сж длъжни:

1) да обезпечаватъ истичанието на водитѣ и да ископаватъ малки вадички на всждѣ, гдѣто тѣ сж необходими. Подобни вадички се запрещаватъ въ каменната частъ на шоссето;

2) да извършватъ въ удобно време землената работа по отварянието нови окопи или по поддържанieto сжцествующитѣ; да поправятъ банкетитѣ и откоситѣ на шоссето и да исхвъргатъ непотрѣбната прѣстъ въ близосѣднитѣ мѣста, или пакъ да я събиратъ на купове отъ единъ метръ за да може да се измѣри или исхвърли лесно;

3) да прибиратъ калъта (водна или гжста) въ най кжсо време съ лопата или съ гребло по всичката ширина на шоссето даже и тамъ, гдѣто не представя никакви трапища и дири отъ колела и да их поставятъ до нова заповѣдъ, на редовни купове, за да може да се измѣри, ако стане нужда;

4) да постилатъ тази калъ (слѣдъ като изсжхне) по банкетитѣ, които биха изгубили формата си, или които биха имали 0 м. 04 напрѣчно наклонение, а излишъка да исхвъргатъ въ близосѣднитѣ ниви или мѣста;

5) при приближаванието на зимата да удвояватъ грижата си за изпълнението послѣднитѣ два параграфа, за да се избѣгнува негладкостъта на шоссето, която би могла да произлѣзе отъ замръзналата калъ;

6) въ сухо време да събиратъ праха и да го турятъ по банкетитѣ на шоссето;

7) да изринватъ снѣга по всичката ширина на шоссето, а особено тамъ, гдѣто той се натрупа и прѣчи на движението; да го исхвъргатъ вѣнъ отъ шоссето, ако е възможно, или да го събиратъ на купове по банкетитѣ за да могатъ коларитѣ по лесно да узнаватъ пѣтя;

8) да трошатъ леда въ окопитѣ и да го исхвъргатъ отъ мѣстата, гдѣто той би се натрупалъ много, за да не причинява наводнение на пѣтя въ време на размраза;

9) да трошатъ и исхвъргатъ леда отъ шоссето и да посипватъ пѣськъ, или ситенъ молюзъ особено тамъ, гдѣто то се извива, и гдѣто е много стрѣмно;

10) да улесняватъ течението на водитѣ въ време на размраза и да исхвъргатъ калъта, ледовѣтѣ, смѣтътъ и др., така щото дѣйствието на размраза да не прѣчи на движението и на пѣтя;

11) да прибиратъ, трошатъ и поставятъ на отдѣлни купове по опредѣленната форма всичкитѣ расхвърлени,

расклатени въ мѣстото си, издадени по едри камъни, както и онѣзи, които биха се намѣрили въ полето край шоссето и които биха могли да послужатъ за поправянието му;

Да трошатъ камънитѣ, които сж опредѣлени за поддържанieto пѣтя, когато тѣ нѣма да се трошатъ отъ предприимачъ или доставителъ;

12) да искорѣняватъ трѣвитѣ по шоссето особено преди тѣ да почнатъ да цвѣтятъ;

13) да чистятъ шоссето отъ расхвърлянитѣ по него камъни и отъ всичко, което може да прѣчи на движението;

14) да чистятъ отъ прѣстъ, растения и други подобни цоколитѣ, пояситѣ (plinthes) и стоборитѣ (parapets) на мостовѣтѣ, мостчетата и на другитѣ художественни направи;

15) да бдѣтъ за запазванието километрическитѣ стѣлбове, показателнитѣ колове и знаковетѣ за нивелиранието (repères de nivellement);

16) да се грижатъ за дърветата, които принадлежатъ на Държавата и на частнитѣ лица по шоссетата, да ги пазятъ, поятъ, исправятъ и подпиратъ и въобще да правятъ всичко, което изисква доброто поддържане на шоссето, съобразно съ особеннитѣ правилници, които ще имъ се дадѣтъ за изпълнение.

Употрѣбление на материала.

6. Кантониеритѣ, които сж поставени по пѣтищата за поддържанieto имъ се съобразяватъ съ слѣдующитѣ распорѣждания:

Материалътъ ще се употрѣблява споредъ нуждата и когато дѣждовете се появяватъ по често.

Въ дѣждовно време ще се бѣлѣжатъ трапищата и дири на колелетата, които поврѣждатъ шоссето. Тѣзи поврѣдени части ще се раскопаватъ въ рѣдovна форма, а особено на краищата имъ, до изискуемата дълбочина за доброто свързване на материала.

Раскопаний материалъ трѣбва да се очисти отъ прѣстъ и да се строши, ако е нужно, преди да се употрѣби.

Трапищата и браздитѣ, причинени отъ колата трѣбва да се насипватъ съ раскопаний материалъ, размѣсенъ съ извѣстно количество новъ материалъ, който ще се приеме отъ инженера. Той трѣбва да се набие добрѣ, за да може да се съедини съ по-долнитѣ слоеве на шоссето, а послѣ да се изравни споредъ формата му.

Всичкитѣ части на шоссето, които се поправятъ по този начинъ, трѣбва да се поддържатъ съ особена грижа до когато тѣ отвѣрдѣятъ.

Пѣтищата, които неподлѣжатъ на поддържане, ще се съхраняватъ, колкото е възможно по-вече, въ добро състояние.

Кантониеритѣ трѣбва да вадятъ голѣмитѣ камъни и издаденитѣ краища (borotures) които биха станѣли причина да се поврѣди шоссето, и да ги употрѣбляватъ изново слѣдъ като ги строшатъ на изискуемата величина.

Всяко промѣнение на старий материалъ и употрѣблението на новий става по заповѣдъ на инженера.

Трапищата или браздитѣ трѣбва да се чистятъ отъ калъта или прѣстътъ, и повърхността имъ да се раскопва на една дълбочина отъ 4—5 сантиметра. Словетѣ, които ще се насипятъ, не трѣбва да сж по дебели отъ 5—6 сантиметра.

Тѣ трѣбва да се набиватъ старателно отъ време на време, до когато отвѣрдѣятъ.

7. Участковий персоналъ на мостовѣтѣ и шоссетата, за да възбужда и поддържа дѣятелността на кантониеритѣ трѣбва да имъ дава работитѣ да ги извършаватъ въ едно опредѣлено време, когато и както позволяватъ обстоятелствата.

Тѣзи работи трѣбва да се записватъ въ кратцѣ на онѣзи частъ на книжката, която е назначена за заповѣдитѣ на инженеритѣ.

8. Отъ 1 май до 1 септемврий кантониеритѣ работятъ отъ 5 часа сутринъ до 7 вечеръ; презъ останалата частъ отъ годината тѣ работятъ отъ изгрѣванието на слънцето до заходжанието му. Тѣ обѣдватъ на пѣтя и въ часове, които имъ опредѣли главний инженеръ.

Цѣлата почивка на кантониеритѣ е два часа; тя може да се продължава и до три часа презъ голѣмитѣ горѣцини.

9. Както единъ кантониеръ, така и цѣла бригада, може да се отправи, ако е нужно на друго мѣсто да работи но само по заповѣдь на инженерера.

10. Дѣждоветѣ, снѣгътъ и другитѣ лоши врѣмена не могатъ да служатъ за поводъ на кантониеритѣ да отсѣтствуватъ; въ подобни врѣмена тѣ трѣбва да удвояватъ ревността и дѣятелността си, за да предвардятъ пѣтя отъ поврѣди и за обезпечаване движението по всичкото пространство на повѣрений имъ кантонъ. Обаче тѣ иматъ право да си правятъ постоянни или движими прибрѣжища, които да не пречатъ нито на пѣтя, нито на прибрѣжнитѣ притѣжатели; тѣ трѣбва да поставятъ тѣзи прибрѣжища така, щото отъ едно расстояние отъ 10 метра да може да се констатира присѣтствието имъ.

11. Кантониеритѣ трѣбва да подаватъ помощъ на колата и на пѣтницитѣ, но само въ случай на бѣда.

12. За да се избѣгнуватъ престѣпленията по полицията на пѣтищата, кантониеритѣ сж длѣжни да прѣдупрѣждаватъ крайпѣтнитѣ притѣжатели на шосето, за всичко, което тѣ бихж могли да престѣпятъ каквото и да било распорѣждане.

Тѣ трѣбва да обръщатъ въ пространството на кантона си внимание, върху поправкитѣ, постройкитѣ, вещитѣ, които се турятъ и дърветата, които се сядятъ.

Когато чиновницитѣ на управлението обикалятъ шосето, тѣ сж длѣжни да имъ съобщаватъ нарушенията на настоящий правилникъ устно, или писменно.

13. Всѣкой кантониеръ ще получи отъ правителството.

- а) една колца (brouette);
- б) „ желѣзна лопата;
- в) „ дървена „ ;
- г) единъ търнокопъ (fournee) отъ едната страна остъръ;
- д) едно желѣзно гребло;
- е) „ дървено „ ;
- ж) единъ желѣзенъ гребенъ (rabeau);
- з) „ лостъ (pincesenfer);
- и) „ чукъ (желѣзенъ);
- к) едно вѣже отъ 20 метра, и
- л) „ желѣзно търкалце, което ще има 6 сантиметра диаметръ за да може да узнава, ако трошенитѣ камъни които има да се насыпятъ на пѣтя, сж съобразни съ предписанията на девиза.

Главнитѣ кантониери ще получатъ три равнила nivel-lettes), една трижгълна терезия съ градуси, която служи за показвание наклоненията и единъ двоенъ метръ.

14. Всѣкой кантониеръ носи една книжка, въ която началницитѣ му бѣлѣжатъ работата и повѣдението на работницитѣ, заповѣдитѣ и наставленията, които даватъ.

Той представя тази книга на чиновницитѣ, които надзираватъ шосетата и всѣкой пѣтъ, когато тя се не намѣри у него, му се задържа една надница отъ мѣсечната му, а когато я загуби, три.

15. Чиовницитѣ, които сж натоварени съ надзора на пѣтищата, бѣлѣжатъ въ тѣзи книжки отсѣтствието и немарливостта на кантониеритѣ.

16. Презъ жѣтвата и когато пѣтътъ е въ добро състояние, кантониеритѣ могатъ да получатъ отпускъ отъ участковия инженеръ.

За днитѣ на тоя отпускъ тѣ не получаватъ заплатата.

17. Всѣкой кантониеръ, който се уволни, трѣбва да предаде знаковетѣ, книжката и въобще всичко, което е получилъ отъ правителството.

18. Всѣка година, на основание на рапорта на инженерера, отпуска се награда на заслуживши кантониеръ, която не може да бѣде по-голѣма отъ една мѣсечна заплата.

Подобна награда може да се отпустне и на оня главенъ кантониеръ, който би служилъ най-добрѣ презъ годината.

Тия награди се зематъ отъ глобитѣ указани въ чл. 14 и 19 и се опредѣлятъ отъ Министерството на Общитѣ Сгради.

19. Всѣкой кантониеръ, който се не намѣри на постѣтъ си, плаща глоба една надница за пѣрвъ пѣтъ, три за втори пѣтъ, а на третий се уволнява,

Онѣзи, които не сж работили достатѣчно презъ мѣсецѣтъ, макаръ и да не сж отсѣтствували, или които сж пренебрегнали службата си, тоже се уволняватъ.

20. По обще приетий обичай въ извѣстно врѣме презъ годината при кантониеритѣ се прибавятъ и други работници, нарѣчени спомагателни. Такива работници се употребляватъ особено презъ зимата.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 68.

Въ името на Негово Височество **Александъръ I-й Българский** Князь, Соф. град. мир. сѣдия, въ засѣданието си на пѣрвий февруарий, хмлядо осемстотинъ и осемдесетъ и третя година, разгѣда гражд. дѣло № 597 въ описѣтъ за 82 год. по искѣтъ на Найдень Тодоровъ, Соф. жителъ, срѣщу бившии Соф. жителъ Атанасъ Николовъ сарачъ, за 218½ сребърни рубли. При разгѣждане дѣлото ищецѣтъ се яви, а отвѣтникѣтъ, който е виканъ съ призовка № 1124 обнародвана троекратно въ 109, 110 и 111 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ не се яви, ни самъ лично, нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ. По исканието ищещо, дѣлото се разгѣда заочно. Обстоятелствата на дѣлото сж: съ два записа, единѣтъ съ дата 28 априлий 1882 год. втория 24 май сѣщата година, Найдень Тодоровъ ималъ да взема отъ Атанасъ Николовъ сарачъ 218 сребърни рубли. Падежитѣ и на двата записа истекли и Атанасъ Николовъ не ги заплатилъ, вслѣдствие на което съ прошениято си отъ 6-й юлий 1882 год. Найдень Тодоровъ моли да се осѣди Атанасъ Николовъ да му заплати паритѣ съ сѣд. разноси. Освѣнъ това върху изложеното и съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство, Соф. градский мирови сѣдия.

Рѣши заочно:

Осѣжда бившии Соф. жителъ, а сега живущъ въ г. Серезъ (Турция) Атанасъ Николовъ сарачъ, да заплати на Найдень Тодоровъ двѣстѣ и осемнадесетъ и половина (218½) сребрени рубли, както и сѣдебнитѣ разноси. Това рѣшение е заочно и не окончателно. Въ срокъ двѣнедѣленъ отъ троекратното публикувание настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отвѣтникѣтъ може да направи отзивъ предъ Соф. град. мир. сѣдия, а въ срокъ мѣсеченъ отъ сѣщата дата апелативна жалба за Софийский окръженъ сѣдъ.

Софийский град. мир. сѣдия: С. И. Соколовъ.

Секретаръ: Димитрия Загорский.

2—(189)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 589.

На 25 идущий мѣсецъ априлий т. г. по 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще се отдава на предприимачъ съ акционенъ търгъ **терасмента** на Александровската градина въ градъ София.

Търгѣтъ ще стане съ тайна кочкуненция въ закрити конверти.

Ще се иска предварително по 1750 лева депозитъ. По-подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление на управлението, всѣки присѣтственъ день сутренъ отъ 10 до 12 и слѣдъ пладнѣ отъ 2 до 4 часа.

София, 26 м.та 1883 година.

Пѣрвий помощникъ кмета: Минчо Пачевъ.

Секретаръ: Гр. Гладиевъ.

5—(385)—10

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 747.

На 11 идущий м-цъ априлий т. г. на 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще се отдава подъ наемъ на мѣсецъ съ аукционенъ търгъ бюфета въ Александровската градина въ гр. София.

Търга ще стане съ явно наддавание.

Ще се иска предварително депозитъ по 50 лева.

Обявява се за знание на интересующитѣ се.

София, 29 марта 1883 година.

I. Помощникъ кмета: Минчо Пачевъ.

Секретаръ Гр. Гладиевъ.

3—(393)—4

СевлиеВСКИЙ окръженъ сѣдъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 59.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, юлий първий, СевлиеВСКИЙ окръженъ сѣдъ, въ открито сѣдебно засѣдание въ сѣставъ: предсѣдателствующий: Аристархъ Биссеровъ; членове: Хр. Топузановъ; членъ-слѣдователь Коста Божиновъ, и при под-секретарь: Николай Симеоновъ, разгледъ гражданското дѣло No. 69/82 год. по просбата на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ отъ гр. Търново повѣренникъ на Мелкенъ Ханжмъ Галибъ-Беюва и майка ѝ Елмазъ Айше отъ с. Лѣтница, Търнов. окръгъ, срещу Рустемъ Ахмедовъ отъ сѣщото село, за искъ отъ 15,602 гроша.

Въ засѣданието присѣтствува Атанасъ Стамболовъ отъ Търново, пълномощникъ на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ, а отвѣтникътъ отсѣтствуваше безъ да е представилъ законни причини за това.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ: Ибраимъ Ефенди Абдуловъ съ прошение до Плевненский окр. сѣдъ, се тѣжилъ, че Рустемъ Ахмедовъ, като билъ повѣренникъ на довѣрителкитъ му продалъ нѣколко парчета отъ недвижимитъ имъ имоти и предварително получилъ една частъ пари отъ купувачитъ, които възлизали на сума 15,602 гр. и безъ да предаде взетитъ пари на довѣрителкитъ му които отъ послѣ си взели отъ него довѣренността, за доказателство на искътъ си представилъ двѣ свидѣтелства едното подписано отъ шестъ лица изъ с. Лѣтница и завѣрено отъ Сухиндолский мировий сѣдия подъ No. 132/82 год. другото отъ Слоберъ-Общинский сѣвѣтъ съ дата 25 мартъ 1880 год. затова молилъ да се принуди отвѣтникътъ чрѣзъ сѣдилището да му брои помѣнатата сума съ послѣдовавшитъ по това дѣло разноски.

Отвѣтникътъ е призованъ чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“, гдѣто послѣдната призовка е публикувана въ 57 брой отъ 1 юлий 1882 година.

Въ засѣданието пълномощникътъ на ищцитъ прибави, че понеже отвѣтникътъ е призованъ и не се явилъ самъ нито чрѣзъ повѣренникъ, то моли, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Времен. Сѣдеб. Правила да се постанови задочно рѣшение.

Сѣдътъ като изслуша обясненията на явившата се страна, и като има прѣдъ видъ, че отвѣтникътъ призованъ, съгласно ст. 115 п. I отъ Врѣмен. Сѣдеб. Правила и не е представилъ законни причини за неявяването си; като има прѣдъ видъ, че ищцътъ, за подкрѣпление на искътъ си, представилъ двѣ свидѣтелства отъ лицата, отъ които отвѣтникътъ получилъ 10,661 гроша, а за остатокътъ на искътъ си непредставяше никакви доказателства, на основание ст. 134, 138, 167 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѣдеб. Правила,

Задочно Рѣши:

Рустемъ Ахмедовъ жителъ отъ с. Лѣтница (Търновско) до брой на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ отъ г. Търново повѣренникъ на Мелкенъ Ханжмъ Галибъ-Беюва и майка ѝ Елмазъ Айше отъ с. Лѣтница десетъ хиляди шестстотинъ шестдесетъ и единъ 10,661 гроша.

Сѣдебнитъ разноски и други се възлагатъ на отвѣтникътъ, съгласно ст. 972 отъ Времен. Сѣдебни Правила.

Настоящото задочно рѣшение е неокончателно и неблагоприятната страна може да го обжалова прѣдъ Руссенский апелативенъ сѣдъ въ два-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на последната троекратна публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 290 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила.

На първообразното подписали: Предсѣдателствующий, Арист. Биссеровъ; членъ, Хр. Топузановъ и членъ-слѣдователъ К. Божиновъ и приподписалъ, помощ. секретаря: Н. Симеоновъ.

Предсѣдателствующий: А. Биссеровъ.

Секретарь: С. Георгиевъ.

1—(1613)—3

ДобричСКИЙ мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь на 10 декемврий 1882 година, ДобричСКИЙ мировий сѣдия въ публичното си сѣдебно засѣдание разгледъ гражданското дѣло подъ No. 627 — по искътъ предявенъ отъ Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ изъ Добричъ, противъ Край Мехмеда изъ с. Порязъ (Добричка околия) а сега въ неизвѣстно, въ Турция, мѣстожителство за 24 кила и една крина храна, съ записъ.

И на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122, и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Заочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующий отвѣтникъ Край Мехмедъ, бивший жителъ изъ с. Порязъ (Добричка околия) а сега въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция да заплати на Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костова шестнадесетъ кила жито, три кила

и единъ шиникъ зимница и петъ кила ичимикъ заедно съ досега направенитъ разноски тридесетъ лева за трикратното публикуване призовкитъ въ броеветъ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това задочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно; подлѣжи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИЙ мировий сѣдия: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

1—(1768)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь, на 10 декемврий 1882 година ДобричСКИЙ мировий сѣдия въ публичното си сѣдебно засѣдание разгледъ гражданското дѣло подъ No. 537 — по искътъ предявенъ отъ Курти Стояновъ изъ Добричъ, противъ Молла Мустафа Мехмедъ изъ с. Ези-бей (Добричка околия) а сега въ неизвѣстно въ Турция мѣстожителство за 1828 гроша и 30 пари съ тефтеръ, и на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Задочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующиятъ отвѣтникъ Молла Мустафа Мехмедовъ изъ с. Ези-бей (Добричка околия), а сега въ неизвѣстно мѣстожителство въ турция да заплати на Курти Стояновъ хиляда осемстотинъ двадесетъ и осемъ гроша и тридесетъ пари, които му дължи съ тефтеръ, заедно съ досега направенитъ разноски тридесетъ лева и шестдесетъ стотинки за трикратното публикуване призовкитъ въ броеветъ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски, които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това задочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно, подлѣжи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИЙ мировий сѣдия: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

1—(1769)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь на 10 декемврий 1882 година ДобричСКИЙ мировий сѣдия въ публичното си сѣдебно засѣдание разгледъ гражданското дѣло No. 628, по искътъ предявенъ отъ Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ изъ Добричъ, противъ Мехмедъ Абди-Займовъ изъ с. Порязъ, Добричка околия, за 1096½ гроша съ записъ, а сега въ неизвѣстно, въ турция мѣстожителство; и на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Заочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующий отвѣтникъ Мехмедъ Абди-Займовъ бивший жителъ изъ с. Порязъ, Добричка околия, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство въ турция да заплати хиляда деветдесетъ и шестъ гроша и двадесетъ пари на Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ, които му дължи съ записъ, заедно съ досега направенитъ разноски тридесетъ лева и шестдесетъ стотинки за трикратното публикуване призовкитъ въ броеветъ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски, които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това заочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно, подлежи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ слѣдъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИЙ Мировий сѣдия: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

1—(1770)—3

РуссенСКИЙ апелативенъ сѣдъ.

РѢШЕНИЕ.

№ 195.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I. РуссенСКИЙ апелативенъ сѣдъ по гражданското отдѣление, състоящъ, отъ предсѣдателъ А. Маноловъ, членове: Н. Минковъ и Ив. П. Чорапчиевъ, при пом. секретаря Петъръ Райчевъ и въ присѣтствието на прокурора Ф. П. Гиацинтовъ, въ открито сѣдебно засѣдание на 18 септемврий 1882 год. слуша доложеното, отъ члена Ив. П. Чорапчиевъ, гражданско дѣло No. 24/154 по описа, на Бърни М. Радевъ, изъ гр. Руссе, повѣренникъ на ЦариградСКИЙ жителъ Кирикъ Хаджиопуло съ Анастасъ Х. Ивановъ, изъ гр. Търново, за потвърждение на едно турско рѣшение, издадено отъ ЦариградСКОТО търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира No. 143,

съ силата на което първият има да зима отъ последниятъ 113 лири турски, 29 гроша и 10 стотинки.

Въ сѣдебното засѣданіе отъ страна на истецъ се представи повѣренникътъ му Бърни М. Радевъ, който отъ своя страна опълномощи Хр. Иванова, а отвѣтникътъ не се яви; нѣ понеже призовката му е обнародвана за послѣденъ пѣтъ на 18 марта 1882 г. брой 29 на „Държавенъ Вѣстникъ“, то дѣлото се разгледъ въ негово отсъствие, съгласно 302 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила.

Обстоятелствата на това дѣло сѣ слѣдующитѣ: Бърни М. Радевъ, повѣренникъ на Кирикъ Хаджиопуло на 22 Май 1880 год. подавъ молба въ Руссенския апелативенъ сѣдъ, съ която моли, на основание 939 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, да се разгледъ и потвърди представеното му турско рѣшеніе, издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, No. 143, съ силата на което ималъ да зема отъ Търновския жителъ Анастасъ Х. Ивановъ 113 лири турски, 29 гроша и 10 стотинки, происходящи отъ капиталъ лихви и разноси, като сѣщевременно иска да се осѣди отвѣтникътъ, на основание на протеста за когото се спомѣнува въ рѣшеніето, и съгласно чл. 99 отъ притурката на търговския законъ да му заплати и лихвитѣ отъ тогазъ до сега, както и сѣдебнитѣ разноси и възнаграждение за водение на дѣлото.

Слѣдъ докладътъ на дѣлото повѣренникътъ, Ивановъ за подкрѣпление на искътъ на довѣрителя си каза, че както се вижда отъ самото турско рѣшеніе, въ 1876 г. Анастасъ Х. Ивановъ дължалъ на Кирикъ Хаджиопуло въ Цариградъ исканѣта сума по единъ камбиалъ, която била останала неплатена по причина, че ужъ Анастасъ Х. Ивановъ билъ испадналъ, нѣ понеже непредставилъ никакви доказателства за испадването си предъ Цариградското сѣдилище, то се издало представеното отъ довѣрителя му рѣшеніе, за което моли да се потвърди, съгласно 939 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, като сѣщевременно се осѣди отвѣтникътъ да заплати на довѣрителъ му както лихвата пресмѣтната отъ дата на рѣшеніето до денѣтъ на исплащаніето цѣлата сума, така сѣщо да заплати и всичкитѣ сѣдебни и за водение на дѣлото разноси.

Слѣдъ изслушването заключеніето на прокурора, Руссенския апелативенъ сѣдъ за да рѣши това дѣло, взе предъ видъ: 1) че турското рѣшеніе, което истецътъ представи на преглѣдване и потвърденіе е издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, и е влѣзло въ законна сила; 2) че спорѣдъ съдържанието на това рѣшеніе, отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ е осѣденъ да заплати на Кирикъ Хаджиопуло 113 лири турски, 29 гроша и 10 стот. заедно съ лихвитѣ до денѣтъ на исплащаніето му, и 3) че отвѣтникътъ не се яви въ сѣдѣтъ лично, нито пъкъ е далъ нѣкои писменни възражения срѣщу представеното на утвърденіе турско рѣшеніе.

На основание на горѣизложенитѣ съображения, и съгласно ст. 134, 138, 167, 168 и 939 отъ Вр. Сѣд. Правила и чл. 99 отъ притурката на търговския законъ, Руссенския апелативенъ сѣдъ, опредѣлява: турското рѣшеніе издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, въ полза на Цариградския жителъ Кирикъ Хаджиопуло, да се потвърди напълно, като се осѣжда отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ, да заплати на Кирикъ Хаджиопуло предвидената въ това рѣшеніе сума отъ сто и тринадесетъ лири турски, двадесетъ и деветъ гроша и десетъ стотинки, заедно съ законнитѣ лихви по 1% пресмѣтнати отъ датата на рѣшеніето т. е. отъ 6 юлий 1292 г. отъ Егира, до денѣтъ на исплащаніето цѣлата сума.

Сѣдебнитѣ разноси и възнаграждение за водение на дѣлото, съгласно ст. 971 и 972 отъ Вр. Сѣд. Правила, се възлагатъ върху отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ.

Настоящото рѣшеніе отъ денѣтъ на връчването отъ него преписи на странитѣ, може да се обжалва отъ незадоволната страна предъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ двамѣсеченъ срокъ, съгласно съ 2 чл. отъ законътъ за сроковетѣ на кассационнитѣ жалби.

Подписали на първообразното: предсѣдатель: Андрей Маноловъ, членове: Николай Минковъ, Иванъ П. Чорапчиевъ, и приподписалъ помощника на секретаря Петръ Райчовъ.

Г. Руссе, 26 септемврий 1882 год.

Предсѣдатель: А. Маноловъ.

Подсекретарь: Райчевъ.

1—(642)—3

Троянски мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, Троянски мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ, на 27 ноемврий 1882 год. въ откритото си сѣдебно засѣданіе, публично разгледа гражданското дѣло подъ No. 817/82 относително по искътъ на Илия Данова и Пенчу Дочюва изъ село Бѣлишъ, срѣщо Еминъ Х. Баши Кара-Хасановъ, бившии жителъ изъ с. Доброданъ, а понастоящемъ живущъ въ г. Мидия турско за 325 гроша, сума происходяща отъ заложена нива; то на основание ст. 6, 40, 48, 49, 68, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши Задочно:

Еминъ Х. Баши Кара-Хасановъ, бившии жителъ изъ село Доброданъ а понастоящемъ живущъ въ г. Мидия турско, да брой на Илия Данова и Пенчу Дочювъ изъ село Бѣлишъ гр. 325, или въ натура да имъ предаде заложена нива срѣща тая

сума, находяща се въ Бѣлишкото землище въ мѣстността „терзиска вада“ около 8 дюлюма и се ограничава съ Аланнъ Дерѣ, Иванъ Мариновъ, и Мехмеда; слѣдователно като имъ заплати послѣдовавшиѣ разноси за публикация призовката No. 633, виждъ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой No. 74, (18) лева осемнадесетъ за водение дѣлото на тѣмъ и на свидѣлитѣ Али Акъ-Ахмедовъ, Мехмедъ Еминовъ и Исмаилъ Кючюкъ-Мустафовъ лева 15; сѣщо да имъ заплати и разносикитѣ, които ще послѣдватъ до изпълненіето на това рѣшеніе.

Настоящото рѣшеніе е неокончателно отвѣтника има право въ разстояние на двѣнедѣленъ срокъ отъ послѣдното публикуване резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се обтѣжи по въззивенъ редъ предъ сѣщій мировий сѣдия, съгласно ст. 121 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1681)—3

Провадийски мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь на Бѣлгария, Провадийски Мировий сѣдия, въ сѣдебното си публично засѣданіе отъ 28 декемврий 1882 година разгледа и изслуша гражданското дѣло No. 307 отъ н. г. по искътъ на Павла Калянджи отъ селото Манастиръ, Провадийска околия, противъ бившии Провадийски жителъ Османъ Бей Юмеровъ за 998 лева убитѣкъ на 50 кила зимница.

На основание ст. 115 § 2, 117 и 134 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, и ст. 68, 72, 103, 116, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Задочно рѣши:

Осѣжда Османъ Бей Юмеровъ да заплати на Павла Калянджи убитѣкъ за 50 петдесетъ кила зимница лева деветстотинъ деветдесетъ и осемъ, плюсъ 19 лева и 80 ст. за трикратното публикуване призовка въ броеветѣ 59—61 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. год. и всичкитѣ други разноси, които има да послѣдватъ до привожданието въ изпълненіе на това рѣшеніе.

Срѣща това рѣшеніе отвѣтникътъ самъ, или чрезъ законенъ свой повѣренникъ може да принесе отзивъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ денѣтъ на трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, или пакъ отъ сѣщій денъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ да принесе апелационна жалба за въ Варненски окръженъ сѣдъ.

1—(7)—3

Мировий сѣдия: Г. В. Киверский.

Трънски мировий сѣдия.

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ.

No. 215.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь, на двадесетъ и петий септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година Трънски мировий сѣдия Петъръ Драндаровъ, въ публичното си засѣданіе разгледа гражданското дѣло No. 286, по искътъ на Гига Пѣевъ отъ гр. Трънъ противъ Алекса Попъ Михайловъ отъ сѣщия градъ, а понастоящемъ живущъ въ Сърбия въ село Селевецъ (Смедеревско окръжие) за 519 гроша по записъ.

Въ засѣданіето се представи само истецътъ, а отвѣтникътъ, ако и да бѣше призованъ формално съ призовка подъ No. 1416 обнародвана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, броеве 52, 53, и 54 на 20, 22, и 25 май 1882 година, не се яви нито самъ лично нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ; по просбата на истецътъ, и съгласно ст. 115, и 116, отъ Гражданското Сѣдопроизводство, разгледа дѣлото задочно; слѣдъ прочитаніето на искового прошение, при устнитѣ обяснения, истецътъ за подкрѣпление искътъ си като представи и записътъ издаденъ отъ отвѣтникътъ на 1872 година априлий 10 за 519 гроша и своерѣчно подписанъ, каза че отвѣтникътъ като избѣгалъ отъ туъ не се е върналъ, и сега като се намира въ горѣказаното мѣсто, моли да се осѣди задочно да му заплати това количество съ лихвата заедно и сѣдебнитѣ разноси.

Мировий сѣдия като има предъ видъ неявяваніето на отвѣтникътъ и показанията на истецътъ подкрѣпени съ записъ, въ който не писува лихва;

На основание ст. ст. 49, 71, 100, 108, 115 и 116 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Рѣши Задочно:

Осѣжда въ отсъствие Алекса Попъ Михайловъ отъ гр. Трънъ понастоящемъ живущъ въ Сърбия, да заплати на Гига Пѣевъ (519) петстотинъ и деветнадесетъ гроша и сѣдебнитѣ разноси израсходвани и които има да се израсходватъ по това дѣло.

Това рѣшеніе е неокончателно и подлежи на въззивно обжалование, съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, и рѣдъ Трънски окръженъ сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денѣтъ на публикуваніето му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Трънски мировий сѣдия: П. Драндаровъ.

Секретарь: Ив. Г. Джерекаровъ.

1—(1653)—3

Руссенский III сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1400.

Подписаний сждебенъ приставъ при Руссенский III сждебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 812, издаденъ отъ Разградский миров. сждия, на 30 юний миналата 1881 год. въ полза на Исраилъ Геронъ, срещу братия: Мехмедъ, Ахмедъ и Хасанъ жители на г. Разградъ, за искъ 95 лева 40 ст. и съгласно ст. 451 — 453, 455, 457 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ денътъ на последното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 2 мѣсеца ще се продава съ наддаване, въ канцеларията ми при правителствени домъ въ г. Разградъ, недвижимото имущество на упоменаемитъ братия Мехмедъ, Ахмедъ и Хасанъ, състояще, отъ една къща въ г. Разградъ въ улица „новата махала“ подъ No. 36, едноетажна, на каменна основа съзидана съ плетъ и калъ покрита съ керемиди отъ 4 стаи съ дворъ 7 метра широчина и 64 дължина; оцѣнена за 500 гроша, отъ която ще се почне наддаването ѝ.

Формалноститъ относящи се до тази проданъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцеларията ми.

Разградъ, 24 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1780)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1419.

Подписаний сждебенъ приставъ при Руссенский III сждебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 1477 издаденъ отъ Разградский мировий сждия на 8 априлий 1882 год. въ полза на Цони Тоневъ, сръщъ Зюхти Юсуфовъ жителъ отъ г. Разградъ за искъ 662¹/₂ гроша, и съгласно ст. ст. 451, 453, 455, 457, и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ денътъ на послѣднѣето трикратно обнародване настоящето обявление и до 61 денъ, ще се продава въ канцеларията ми при правителствени домъ въ г. Разградъ, съ наддаване недвижимото имущество на упоменаемий Зюхти Юсуфовъ, състояще: отъ една къща въ двѣ отдѣления, едното вътрѣшно отдѣление, едноетажно на каменна основа, съзидано отъ плетъ и калъ, покрито съ керемиди височина 2²⁷/₁₀₀ метра широчина 6 — и дължина 9 метра, отъ 3 стаи съ 346 квадратни метра дворъ; другото външно отдѣление двоеетажно на каменна основа, съзидано отъ плетъ и калъ покрито съ керемиди, височина 4¹/₂ метра, дължина 13 — и широчина 7 метра, долний етажъ — отъ една стая и конюшникъ, горний — отъ сламарница съ 250 квадратни метра дворъ.

Наддаването на това имущество ще почне отъ оцѣнката 1500 гроша.

Формалноститъ за продаване това имущество могатъ да се разглеждатъ въ канцеларията ми.

Разградъ, 29 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(6)—3

Вратчанский сждеб. приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 364.

Долуподписаний сждебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчан. окр. сждъ, на основание два исполнительни листове, подъ No. No. 715 и 848 издадени отъ Вратчанский мир. сждия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сждебни Правила, чрезъ настоящето обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 16 денъ ще са произведе публична търга, въ канцеларията ми при Вратчанский окр. сждъ, на недвижимото имущество на Никола Червенъ-Бардаковъ, ж. отъ градъ Вратца за дългътъ му.

1) Едно лозье 6 дюлюма въ района на гр. Вратца въ мѣстото називаемо „Куманица“, около съсѣдитъ: Михалко Михайловъ, Пецо Мишовъ, Павелъ Червенъ-Бардаковъ, и Дѣдо Петръ Дрѣмкара; 2) едно мѣсто около 1¹/₂ дюлюма при сжщето лозье, при сжщитъ съсѣди; и ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1100 гроша на горе.

Това имущество не е заложено нийдѣ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола К. Узуновъ, и Ставру Х. Статковъ, жители отъ градъ Вратца на първий за 600 гроша, на вторий за 715 гроша всичко 1315 гроша, и лихвата имъ до исплащанието.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатото имущество нека са отнесжтъ въ канцеларията ми при сжщий сждъ, да разглеждатъ формалността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 до часътъ 2, освенъ неприсжтствени дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

1—(1721)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 365.

Долуподписаний сждебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчанский окр. сждъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 1363 издаденъ отъ Вратчан. мир. сждия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сждебни Правила, чрезъ настоящето обявление обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията ми при Вратчанский окр. сждъ, на недвижимитъ имущества на Тончо Тоневъ ж. изъ гр. Вратца за дългътъ му, а именно: 1) едно лозье отъ 4 дюлюма, въ района на гр. Вратца, въ мѣстото називаемо Каровъ-долъ, между съсѣдитъ: Цвѣтко Кецовъ, Коцо Атанасовъ и Георги Таневъ, и 2) една кория въ сжщето мѣсто до корията и лозьето половинъ дюлюмъ мѣсто при сжщитъ съсѣди; лозьето съ мѣстото ще почне отъ 700 гроша, корията ще почне отъ 500 гроша.

Това имущество не е заложено нийдѣ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Томо Хр. Гашиловъ ж. отъ г. Вратца, 1421¹/₂ гроша.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатитъ имущества, нека се отнесжтъ въ канцеларията ми при сжщий сждъ, за да прегледатъ формалността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 предъ пладне, до часътъ 2 послѣ пладне, освенъ неприсжтствени дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

1—(1722)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 366.

Долуподписаний сждебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчанский окр. сждъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 1075, издаденъ отъ Вратчанский окр. сждъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сждебни Правила, чрезъ настоящето обявление обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 денъ ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията ми при Вратчанский окр. сждъ на недвижимото имущество на Параскева Велкова ж. отъ гр. Вратца, за дългътъ ѝ. 1) Една къща на единъ етажъ, двѣ стаи отдолу и омазана съ калъ, покрита съ плочи, съ дворъ около 50 метра дължина, и 6 метра ширина въ гр. Вратца, махалата долна; и ще почне отъ първоначалната цѣна 1500 гроша нагоре. Това имущество не е заложено нийдѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Иона Велкова тоже Вратчанка, 1782 гроша и 10 пари.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатото имущество нека се отнесжтъ въ канцеларията ми при сжщий сждъ, да разглеждатъ формал-

ността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 предъ пладне до 2 послѣ пладне, освенъ неприсжтствени дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

1—(1723)—3

Търновский окр. сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 6251.

Търновский окр. сждъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава Микишли Мехмедъ Бея отъ г. Търново, а сега отсжтствующъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сждъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно следъ шестъ мѣсеци отъ послѣднийтъ пжтъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ сръщу му искъ отъ жителя на с. Добри-Дѣлъ Калча Стояновъ Бъчваръ-олу, за една нива. Въ противенъ случай, ако не се яви, сждътъ ще постѣпи, съгласно статия 281 п. 1 отъ Вр. Сжд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 27 ноемврий 1882 год.

П. председателъ: А. Андреевъ.

Секретаръ Д. Паскаловъ.

1—(1674)—3

Видинский мировий сждия.**ПРИЗОВКА**

Видинский мировий сждия на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила, призовава бившийтъ Видински жителъ Х. Мехмедъ Мустафа, сега живущъ въ г. Цариградъ (Турция,) улица Шехрѣ-Емини, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявениятъ сръщъ му отъ Хуршидъ Абдула, Халилъ Османовъ и Мустафа Мехмедовъ изъ г. Видинъ искъ, за 2503 гр. 20 пари.

Въ случай на неявяване сждията ще постѣпи, съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Сждопроизводство за мировитъ сждии.

Видинъ, 24 декемврий 1882 год.

Мировий сждия: В. Бушарановъ.

Секретаръ: Т. Х. Цановъ.

1—(1783)—3

Севлиево окр. сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 2173.

Севлиево окр. сждъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила призовава бившийтъ жителъ отъ с. Дерелий (Севлиево) Ахмедъ Аладжовъ а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви въ сждътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ расстояние на шестъ мѣсеци отъ послѣдното троекратно публикуване тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявениятъ сръщъ му искъ отъ Кжнѣ Лалувъ отъ с. Дерелий (Севлиево), за издаване актъ на купеното му недвижимо имущество или да му завърне наброенитъ пари 12500 гроша за това имущество.

Въ случай че се не яви горѣказанниятъ Аладжовъ въ означения денъ, сждътъ ще постѣпи съобразно ст. 281 п. 1 отъ Времен. Сжд. Правила.

Севлиево, 31 декемврий 1882 год.

Предсѣдателствующий: А. Биссеровъ.

Секретаръ С. Георгиевъ.

1—(2)—3

Софийский апелативенъ сждъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 13

Софийский апелативенъ сждъ, отдѣление гражданско, на основание ст. 115 § 3

отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила призовава Софийския жителъ Ахмедъ Ефенди Фехми да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на казанний сѣдъ въстояние на шестъ мѣсеци отъ денѣтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря срѣщу подадената отъ Софийския жителъ Леонъ Хаймъ Фархи, повѣренникъ на Самуилъ Фархи, апелативна жалба, противъ рѣшението на Софийския окръженъ сѣдъ отъ 30 май 1880 год. подъ No. 557 издадено въ негова (на Ахмедъ Ефенди Фехми) полза за 6000 гроша.

Въ случай на неявяване сѣдѣтъ ще постѣпи, съгласно ст. 302 отъ „Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.“

София, 4 януарий 1883 година.

Предсѣдатель: С. Зографски.

Секретарь: Л. Г. Гавалюговъ.

1—(5)—3

Търнов. сѣдеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 608.

Подписаний Георги Хр. Корфоновъ, сѣдебенъ приставъ, на Габров-Дрѣнов. участъкъ при Търнов. окръженъ сѣдъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 162 издаденъ отъ Габровския мировий сѣдия на 18 февруарий 1882 г. и съгласно ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, чрезъ настоящето обявление обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще почне публичното наддаване, предъ градското общинско управление въ г. Трѣвна въ канцеларията ми, недвижимото имущество на Влайко Стояновъ, отъ к. Рачовци (Габровско), а именно: една нива около 10 дюл. въ землището на к. Рачовци, на мѣстото називаемо „распадото“ съ граници: Колю Анастасовъ, Маринъ Илевъ, пѣтъ и Хр. Петровъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2000 гроша нагорѣ пазаренъ курсъ.

Продаваемата нива не е заложена никому и ще се продава за удовлетворение искътъ 1000 гроша, на Продана Колевъ, отъ к. Мархоритѣ, (тоже Габровско) и всичкитѣ други расходи по изпълнението.

На желающитѣ да купятъ и разглеждатъ формалноститѣ е достѣпно въ канцеларията ми въ г. Трѣвна всѣкий денъ, отъ часътъ 9 рано до 12 и отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ исключая праздницитѣ.

Г. Трѣвна, 25 Ноември 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Корфоновъ.

1—(1665)—3

Варненский I сѣд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 842.

На основание изпълнителний листъ No. 5171 издаденъ отъ Варненския окръженъ сѣдъ, и съгласно ст. 454 и 455 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, подписаний сѣдебенъ приставъ при Вратчанския окръженъ сѣдъ отъ I-ий участъкъ П. Бабева съ настоящето обявявамъ че слѣдъ два мѣсеца отъ денѣтъ на послѣдната публикация ще почне публичната продажба на недвижимото имущество принадлежащо на Варнен. жителъ касапъ Алекси Юрдандопуло, и състояще, отъ единъ домъ No. 31 въ г. Варна IV участъкъ: покривъ керамиденъ, каменни зидове, едноетаженъ, занимающъ 560 квад. арш. съ 4 стаи, катой, кухни, дворъ и кладенецъ; оцѣненъ 150 л. т. и единъ дамъ до къщата занимающъ 444 кв. арш. оцѣненъ 150 л. т. Споменатото имущество не е подъ залогъ и се продава за удовлетворение иска на Българското въ г. Варна търговско дружество, състоящъ: отъ 336 лири тур., лихвата имъ по 1%, сѣдебни разноски и възнаграждение 157 лева 97 стот. Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка по 150 лири турски и ще се извърши, съгласно

ст. ст. 456 — 474 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаването, умоляватъ се да присѣтствуватъ въ канцеларията ми гдѣто сѣ достѣпни за разглеждане книжята относящи се до речената продажба.

Варна, 15 Декември 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: П. Бабева.

1—(1771)—3

Шумнен. сѣдеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 938.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Шумненския окр. сѣдъ отъ I-ий участъкъ Хр. Пашанковъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 6492 издаденъ отъ Шумнен. мировий сѣдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Вр. Сѣдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че следъ троекратното публикуване, до два мѣсеца, предъ Шумен. Окр. сѣдъ, ще стане публичната продажба на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Шумнен. жителъ Ериносъ Хачикъ и Анна Кабакова, именно: Една градина подъ No. 243, находяща се въ гр. Шуменъ Еврейската частъ, съсѣдна съ къщитѣ на Х. Бохоръ, Калайджъ Сулейманъ, Хахамъ Бохоръ и главенъ пѣтъ за Къошкювитѣ; оцѣнена за 2000 двѣ хиляди гроша.

Горепомѣнатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Шумен. жителка Антаранъ Артюнова, състоящъ отъ 2647½ гроша и разноскитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явяватъ всѣкидневно въ канцеларията ми освенъ празничнитѣ дни и то въ присѣтственнитѣ часове, гдѣто ще имъ бѣде достѣпно за разглеждане всичкитѣ книжя по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ сѣжитѣ правила.

Шуменъ, 3 декември 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Хр. Пашанковъ.

1—(1685)—3

Кюстендил. сѣдеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилския окр. сѣдъ, на основание изпълнителний листъ No. 277 отъ 4 февр. 1882 год. издаденъ отъ сѣщия сѣдъ, въ полза на бр. П. Георгиеви ж. отъ Кюстендилъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Сѣд. Пр. чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава чрезъ публично наддаване, при Кюстендилския окр. сѣдъ, джогенътъ подъ No. 1 на Татаръ Молла Алиа, тоже отъ Кюстендилъ, находящъ се въ улицата називаема „Чукуръ“ при полицията, състоящъ отъ 20 раскрачи дължина и ширина, построенъ отъ джески покритъ съ керамиди, съмежденъ отъ страни: Симо, сѣщия Татаръ Алиа и улица; срѣща дългътъ му отъ 11 лири турски.

Наддаването ще начне отъ първоначалната оцѣнка отъ 10 лир. тур. нагоре.

Желающитѣ да купятъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часътъ 9—12 предъ пладне и отъ часътъ 1—4 слѣдъ пладне освѣнъ празнични дни.

Кюстендилъ, 4 януарий 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: А. Богдановъ.

1—(8)—3

Соф. сѣдеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание изпълнителний листъ издаденъ отъ Орхан. мир. сѣдия подъ No. 1384

подписаний сѣдебенъ приставъ при Соф. окр. сѣдъ на Орхан. Видр. участъкъ, обявявамъ на почитаемата публика, на основание ст. ст. 433, 440, 443, 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, по описътъ и оцѣнението извършени на 16 декември 1882 г. 61 денъ слѣдъ трикратната публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава чрезъ наддаване въ канцеларията ми въ г. Орхание недвижимото имущество на Мехмедъ Селимовъ ж. отъ г. Орхание.

1) Една къща находяща се въ градътъ улица Романска подъ No. 493, съ съсѣди: Петко Николовъ, Василъ Брънчовъ, рѣка и мегданъ, здание вехто съ стени отъ плетъ съ калъ полусрутени на два ката: долний катъ отъ три страни съ дворъ камененъ, на долний катъ двѣ отдѣления, на горний катъ четири отдѣления двѣтъ измазани, дюшето отъ калъ и двѣтъ съ джески, таванитѣ на всичкитѣ отдѣления съ джески наречени шиндри; зданието обѣма около 15 раскрача дължина и 12 раскрача широчина покрито съ керамиди съ единъ дворъ отъ дължина 47 раскрача и широчина 36 раскрача; на другата страна на дворътъ едно здание съ стени отъ плетъ полусрутени на дължъ 28 раскрача и на широчина 6 раскрача, покрито съ керамиди собствено притѣжане на отвѣтницкѣтъ отъ преди петъ години отъ наслѣдство; оцѣнена за 1250 лева.

Всичкото горѣописано имущество се намира въ г. Орхание дадено подъ наемъ на Мито Николовъ до 1884 год. до априлий 23 денъ; наддаването ще се почне отъ горнитѣ цифри, отъ 17½ сребр. рубла.

Ще се продава на основание горѣпоменатий листъ издаденъ въ полза на Мито Николовъ ж. отъ г. Орхание за 1820 гр. и 14 пари и сѣдеб. разноски единъ левъ и 50 ст. и за изпълнителний листъ издаденъ отъ Орхан. мир. сѣдия подъ No. 1051 въ полза на бившия Орхан. окр. управителенъ съвѣтъ за 480 лева, и сѣдеб. разноски единъ левъ както и разноскитѣ до свършването изпълнението.

Публичната продажба ще се извърши въ г. Орхание, съгласно ст. 452 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, гдѣто ще присѣтствува и чиновникъ по финансовата частъ.

Всичкитѣ хартии и наддавателнитѣ листове сѣ достѣпни всѣкидневно въ канцеларията на сѣдебний приставъ въ г. Орхание за всеобщо знание.

Орхание, 18 декември 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Х. Сариевъ.

1—(1774)—3

Горнѣ-Орѣховско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 427.

Горнѣ-Орѣховското градско общинско управление честь има да объяви на почитаемата публика че дава съ публиченъ търгъ ново-построения църковно-училищенъ хотелъ въ г. Г. Орѣховица за три години, отъ идущиятъ 23 априлий 1883 год. до 1886 год. априлий 23 съ всичкитѣ му нуждни мобили. Речения хотелъ има десетъ No. 10 стаи въ горния етажъ съ единъ салонъ; долу едно кахвене, задъ него една стая и една гостилница и задъ нея готварница; въ най долния етажъ: двѣ маази за държане вина и тѣмъ подобни вещи; въ двора петъ стаи на земята съ кладенецъ; единъ яхъръ конюшна за 50 коня, единъ хамбаръ за ечмикъ, единъ сайвантъ. Желающитѣ да наематъ могатъ да се отнесатъ въ помѣщенieto на общинското управление да преглѣдатъ и прочетатъ условията му въ всѣки присѣтственъ денъ отъ 22 мартъ до 22 априлий т. г. въ който денъ окончателно ще се свърши търгътъ.

Г. Орѣховица, 22 мартъ 1883 год.

Кметъ: А. П. Х. Ивановъ.

Секретаръ: Ив. Р. Зриновъ.

1—(398)—3